BÄRBARA GATUFYND

August Eriksson
VT 2021

Mina tankar i början av projektet var först att göra något stort och utstickande men jag kom snabbt till en annan insikt under tiden jag var ute och samlade möjliga material. Jag plockade upp några brutna grenar och kände direkt att här fanns det många spännande möjligheter. Trä har alltid haft en väldigt speciell plats för mig personligen och specifikt det taktila med det, hur det känns i handen och hur det slits och åldras med tiden. Detta gäller för alla olika träslag men den känslan är speciellt stark i grenar som brutits av och sedan legat ute under en längre tid. Regn, svampar och olika insekter börjar direkt att bryta ner träet när det ligger där och skapar i processen något nytt och, för mig personligen, förhöjer det den taktila känslan materialet redan har. Träet blir mjukare, får en annan doft och om det blivit angripet av röta kan det få en mycket mer levande och unik textur. Det var detta jag ville få in i mina smycken, träets taktila egenskaper, spännande uttryck och också ett utnyttjande av det som vanligtvis bara ses som spill och traditionellt obrukbart.

Det var svårt att planera arbetet utan det fick istället komma spontant under tiden när jag sågade, täljde och slipade fram formerna. Träbitens form, textur och känsla fick styra arbetet och skapade en väldigt lustfylld och spännande process där materialet fick leda och ge slutresultatet. Kombinerat med ståltråd, för att kunna göra olika fäst- och hängmöjligheter och andra detaljer, lyckades jag skapa en grupp smycken som alla har just den känslan jag sökte. En ring, två örhängen, en medaljong och en hårpinne blev totalen till slut och alla har sin egna identitet. Olika densitet, finish, träslag, mängd röta och andra märken från insekter och täljningen ger varje smycke sina unika drag och skapade en spännande serie med just det egenskaperna jag ville få fram.